

BABACAN'IN AÇIKLAMALARI, VE AK PARTİ'NİN BUNA CEVABI!..

Münir Aktolga
Kasım 2019

Eğer dinlemediyseniz önce Babacan'ın Habertürk'teki açıklamalarını bir dinleyin:

<https://www.youtube.com/watch?v=KKoHnTKB6RU>

AK Parti Genel Başkan Yardımcısı Mahir Ünal'ın buna karşı açıklaması da şöyle:

“... Hangi argümanları ortaya koyduklarını gördük. Açıklamalarında dikkate değer yeni bir şey bulmak mümkün değil. Türkiye'nin değişken, dünyanın sabit olduğunu düşünüyorlar. 15 Temmuz'a, teröre hiç değinmeyeceksiniz, AB'de ortaya çıkan değişmelere değinmeyeceksiniz, bölge okuması yapmayacaksınız, dış politikaya dair yeni bir şey söylemeyeceksiniz yeni bir dil geliştirdiğinizi söyleyeceksiniz, böyle bir şey yok. Türkiye'nin bölgesinde olanlar sorulduğu zaman, Esed, Sisi sorulduğunda FETÖ sorulduğunda hiç bir cevap vermeyeceksiniz. Bir akademisyenin de çıkıp konuşabileceği günü geçmiş neoliberal tezleri savunacaksınız. Bizim açımızdan dikkate değer bir şey değil. AK Parti olarak çizgimizde devam ediyoruz. Konuşmamızı gerektiren bir konu olarak görmüyorum bunu“.

<http://www.milliyet.com.tr/siyaset/son-dakika-ak-partiden-ali-babacan-aciklamasi-6088447>

Bence M. Ünal'ın açıklamasında altı çizilmesi gereken noktalar şunlar:

“... Türkiye'nin değişken, dünyanın sabit olduğunu düşünüyorlar”... “...Bir akademisyenin de çıkıp konuşabileceği günü geçmiş neoliberal tezleri savunacaksınız”...

Yani M. Ünal demek istiyor ki, asıl “değişken” biz değiliz -Türkiye değil- önce çevre-dünya değişti. Biz de mecburen bu değişime göre duruşumuzu, politikalarımızı değiştirmek zorunda kaldık. Ortaya çıkan yeni dünya düzeninde eskiden olduğu gibi liberal tezleri savunarak yol alamazdık!..

Aşağıdaki yazı aslında daha önce yayınlanmıştı. Onu, özetleyerek şimdi tekrar buraya almamın nedeni tam da konuyla ilgili olması!.. O kadar ilgili ki, hem Babacan Hareketi'ni, onların konumunu, hem süreç içinde bugün AK Parti'nin geldiği yeri, hem de benim bu konulardaki düşüncelerimi bütün açıklığıyla ortaya koyuyor...

KÜRESELLEŞME SÜRECİNDE İKİNCİ AŞAMA VE TÜRKİYE!..

Eskiden, yani 21. Yüzyıl öncesinde -“küreselleşme süreci” öncesinde“- olay açıldı! Bu durumda, ulus devletin kanatları altında gelişip büyüyen sermaye ile ulus devlet arasında hiçbir çelişki yoktu. Tam tersine, sermaye ancak kendi ulus devletinin koruyucu kanatları altında dünya pazarlarına açılarak ulus devletin silahlı gücüyle yarattığı nüfuz bölgelerini pazar olarak kullanabiliyordu.

Bu dönemde yaşanan bütün savaşların nedeni de zaten “kapitalist ülkelerin kendi aralarında dünya pazarlarını yeniden paylaşmaları” kavgasından başka bir şey değildi!..

Ancak, ne zaman ki Soğuk Savaş sona erdi, “tekleşen yeni bir dünya ile birlikte “küreselleşme süreci” adını verdiğimiz yeni bir süreç ortaya çıktı, bundan sonra işlerin değişmeye başladığını görüyoruz! Bu durumda artık, ulus devletin sınırları ve koruyucu kanatları, küresel bir oyuncu haline gelmeye başlayan sermaye için dar gelmeye başlıyordu!.. Tıpkı o ipek böceği kurtçuğu gibi, kendi ördüğü kozasının içinde kanatlanıp kelebek haline gelen sermaye, artık “küresel sermaye” haline dönüşerek, ulus devlet kabuklarını sırtından atmaya, dünyanın dört bir yanına uçup giderek, neresi kendisi için kârlı ise oraya konup, orada üretim faaliyetini sürdürmeye başladı!.. İşte, 21. Yüzyıl’ın -ona damgasını vuran “küreselleşme sürecinin” bu ilk döneminin- en önemli gerçeği budur... Bu temel olguyu kavramadan içinde yaşadığımız süreçte başka hiçbir şeyi kavramak mümkün değildir!..

Gelişmiş ülke ulus devletleri başlangıçta -küreselleşme sürecinin bu ilk evresinde- bütün bunları hiç anlayamadılar. Onlar sandılar ki, “oh ne güzel, sermaye ihracının önündeki bütün engeller kalktı artık”! Ve, 20. Yüzyıl kalıntısı “emperyalizm” anlayışlarıyla onlar da bu süreci desteklediler!..

Sonuç; sermayenin anavatanı gelişmiş ülkelere gelişmekte olan ülkelere doğru muazzam akışı oldu...

İşte, bizde AK parti’nin iktidara geldiği dönem, tam bu sürecin o ilk aşamasında esen rüzgarlara denk gelmiştir. Bu dönemde, Amerika’dan Avrupa’ya kadar bütün Batı’lı ülkelerin AK Parti hareketini desteklemelerinin altında yatan da, iç dinamikle dış dinamik arasındaki söz konusu uyumdur...

Ancak, gelişmiş ülke ulus devlet yöneticileri bir süre sonra farkına vardılar ki, işler hiç de öyle düşündükleri gibi gitmiyordu!.. Kendi koruyucu kanatlarının altında besleyip büyüttükleri sermaye şimdi artık çılgınlar gibi “gelişmekte olan ülkelere” doğru gidiyor, yeni yatırımlarını oralarda yapıyordu. Çünkü, “gelişmekte olan ülkelere” üretim maliyetleri daha azdı; buralarda yapılan yatırımın pazarın genişlemesine neden olarak daha kârlı hale geldiğini de görünce sermaye artık eski anavatanlarında hiç yatırım yapmamaya başlamıştı!..

Ve onlar -yani gelişmiş ülke ulus devletleri- yavaş yavaş, “küreselleşme süreci” denilen sürecin kendi aleyhlerine işlemeye başladığını hissettiler!..

Hani o “Dimyad’a pirince giderken evdeki bulgurdan da olma” sözü vardır ya, aynen buna benziyordu durum!! Önceleri, küreselleşmeyi “emperyalizmin zaferi” olarak alkışlayan ve destekleyen 20. Yüzyıl’ın egemenleri, şimdi artık -“küreselleşme sürecinin” bu ikinci aşamasında- neye uğradıklarını anlayamamanın şaşkınlığı içinde, ayaklarının altından hızla kayıp gitmeye başlayan o eski zemini muhafaza edebilmek için, atalet direnciyle frene basmaya -aleyhlerine işlemeye başlayan süreci geriye döndürebilmenin çarelerini aramaya- başlamışlardı...

Ama, adına “küreselleşme” denilen bu sürece karşı oluşan potansiyel sadece gelişmiş ülkelerin ulus devlet yöneticileriyle sınırlı değildi!..

Yatırımların neredeyse durma noktasına gelmesi ve işsizliğin artması ilk adımda buralarda yaşayan insanları da etkiliyor, onları da yeni arayışlar içine sokuyordu... İşte, popülist bir söylem olan “yeniden büyük Amerika” sloganının büyümesine kapılarak kitleleri Trump’un arkasında toplayan sürecin özü budur!.. İngiliz ulus devletinin ve 20.Yüzyıl özlemi içinde olan burjuvaların, kitleleri de peşlerine takmak için kullandıkları popülist “Brexit” refleksinin özü budur!.. Ve de son yıllarda, bütün diğer gelişmiş Avrupa ülkelerinde yükselen, yarı popülist -20.Yüzyıl kalıntısı- “yeni sağ” hareketlerin altında yatan neden budur...

KÜRESELLEŞME SÜRECİNİN İKİNCİ AŞAMASI!..

İlk adımda, sermayenin gelişmekte olan ülkelere akışını desteklemek amacıyla, gelişmiş ülkeler tarafından ileri sürülen bütün o “demokratikleşme” talepleri falan, bu ikinci aşamada yavaş yavaş anlam değiştirmeye başlıyordu!.. Bunlar artık -demokratikleşmeyle birlikte insanların ekonomik talepleri de artacağı için- işgücü maliyetlerini arttırarak, buraları küresel sermaye açısından çekici olmaktan çıkaracak talepler olarak görülüyordu!! Ancak, bir süre sonra bu da yetmedi ve gelişmiş ülke ulus devletleri “demokratikleşme” ve “özgürlük talepleri” adına, gelişmekte olan ülkelerde huzuru bozacak her türlü hareketi de desteklemeye başladılar!.. Bütün mesele, küresel sermaye çevrelerine, “bakın artık oraların eskisi gibi çekici bir yanı kalmadı, yatırım ortamı bozuldu, en iyisi siz gene eski anavatanlarınıza geri dönün” mesajını verebilmektir!..

Şöyle bir etrafınıza bakın, sizce Amerika FETÖ’yü, PKK’yı falan neden destekledi-destekliyor? Sadece Amerika mı!?. Öteki Avrupa ülkeleri de Türkiye’nin karşısında aynı havaya girmediler mi!.. Yoksa bunlar birden imana gelerek “halkların devrimci mücadelesine” destek vermeye mi başladılar!?

Şimdi bakın, tam bu noktada “... Türkiye'nin değişken, dünyanın sabit olduğu düşünülüyor” derken M. Ünal çok önemli bir gerçeğin altını çizmiş oluyor... Doğruya doğru!..

Ama hepsi bu kadar değil ki!..

Küreselleşme sürecine karşı gelişmiş ülke ulus devletlerinin içine girdiği reaksiyona dayalı bu atalet direnci gelişmekte olan ülkelerde nasıl karşılandı?.. Şimdi, madalyonun bir de öbür yüzüne bakalım isterseniz!..

Bu durumda, gelişmekte olan ülkelerin önüne iki yol çıkıyordu; ya onlar da gelişmiş ülkelerin küreselleşme karşıtı ulusalcı reaksiyonlarına karşı, onların bulunduğu kulvara inerek, savunma psikolojisiyle, onlara aynı tonda cevap verecekler -yani reaksiyonist bir çizgi izleyecekler- ya da, 21. Yüzyıl’a damgasını vuran dinamikleri de -küresel sermaye çevrelerini de- arkalarına alarak, gelişmiş ülke ulus devletlerinin atalet direncine hiç aldırmaz etmeden,

onları kendi egemenlik alanlarında -20.Yüzyıl kulvarlarında- yalnız bırakarak 21. Yüzyıl kulvarlarında yollarına devam edeceklerdi... Yani, ya provokasyona gelip 20. Yüzyıl'ın egemenlerine onların güçlü oldukları alanda laf yetiştirmeye çalışacaklar, ya da hiç arkalarına bakmadan yollarına devam edeceklerdi... Ama bunun için de tabi küreselleşme sürecini, bu sürecin üretici güçleri geliştirici dinamiklerini iyi kavramaları, bu dönemdeki gelişmenin, ilerlemenin, kerameti kendinden menkul o antika yapılarından değil, 21. Yüzyıl dinamikleriyle bütünleşmekten kaynaklandığını görebilmeleri gerekiyordu...

Peki görebildiler mi?.. Diğerlerini bir yana bırakırsak, Türkiye görebildi mi?..

Soruyu şöyle de ortaya koyabilirdik: AK Parti ne kadar görebildi bu süreci?..

Bence, işin derinliklerine inerek göremediler!.. Ne doğru dürüst küreselleşme sürecini anlayabildiler, ne de bu sürecin aşamalarını!..

Çok ince bir çizgi vardı arada. AK parti kurmayları, karşılarındaki ulus devletçi cephe süreci provoke etmeye çalıştıkça, yapılması gerekenin, Babacan'ın dediği gibi, "daha çok demokrasi", "eşit haklar", "kuvvetler ayrılığı", yerelden yönetimlere ağırlık vermek" diyerek küresel dinamiklerle olan ittifakları daha da güçlendirip, onları ülkeye çekme yönündeki çabalara daha da hız vermek olduğunu anlayamadılar. Ve giderekten, onların da "beka" korkusundan kaynaklanan ulus Devletçi-reaksiyonist yanları öne çıkmaya başladı. Öyle ki, "görüyorsunuz, biz ne yaparsak yapalım olmayacak, çünkü ortada bütün bu hareketleri koordine eden bir üst akıl" var, "bunlarla onların anladığı dilden konuşmak lazım"; artık "günü geçmiş neoliberal tezleri savunarak" bir yere varılamaz (M. Ünal) noktasına gelerek, 21.Yüzyıl kulvarlarını terkedip, gelişmiş ülkelerin ulus devletleriyle, onların egemen oldukları alanda, onların istedikleri şekilde ulus devletçi reaksiyonlarla denge oluşturma yoluna girdiler...

İşte Devletin -eski Türkiye'nin Devlet'inin- istediği de tam olarak buydu zaten!.. Bu fırsatı kaçırmıydı hiç! Hemen, o da aldı sazı eline ve başladı çalmaya: Yapılacak iş, Devletin bekası uğruna yerli-milli Devletçi unsurlarla ittifak kurarak işbirlikçilere karşı reaksiyoner bir duruş almaya çalışmaktır..."

"Demokrasi mücadelesi" diyerek yola çıkan ve o ilk on küsür yılda bu alanda epey de mesafe kateden AK Parti kendini Devletçi ulusalcıların ve MHP'nin kollarında böyle buldu işte!.. Devleti fethedenlerin Devlet tarafından nasıl fethedildiklerine şahit oluyorduk!..

Bu sonuç zaten her şeyi açıklıyor!.. Gelişmekte olan bir ülkede işin içine ideoloji ve hamaset girdiği an olayın biteceğini gösteriyor!.. Çünkü artık o andan itibaren sürecin yönetimi 20. Yüzyıl kalıntısı ulusalcı Devletçi güçlerin eline geçmeye başlıyor, etki-tepki yöntemi gittikçe yoğunlaşan bir tırmanışa neden oluyor ve sen artık bu sürecin esiri haline geliyorsun... Ne demekti, "söz konusu olan Devletin bekası" idi!.. Bu noktada başka bir şey söz konusu olabilir miydi?..

İKİ SAPMA!..

Birincisi açıldı; eski Devletçi-Kemalist statükonun, içe kapanmacı, Devletçi, statik dünya görüşünü savunanların çizgisi idi bu. Az üretirsen, az enerji tüketir, az ithal girdi kullanırdın olur biterdi, ne cari açık kalırdı ortada ne bir şey!! Bunların -bu 'Beyaztürk Mahalle' sözcülerinin- bütün söylediklerinin, yazıp çizdiklerinin özü esası buraya çıkıyordu!! Onların bütün dertleri, kaybettikleri eski cennetlerine yeniden kavuşabilmekten ibaretti! Her türlü yeniliğe karşı çıkan bu gerici muhalefete göre en kestirme yol, hiçbir şey yapmamaktı!! Devletçi elitler toplumun ürettiği bütün nimetlerden yararlanırken, diğer insanlar da, köylerine dönerek „şükür“ deyip, „doğayla içiçe“ „huzur içinde“ yaşasınlardı!! Bunların dünya görüşü bu idi!..

İkincisi ise, AK Parti'nin içinde filizlenen yeni tipten Devletçi milliyetçi akım oldu. Bunlar da, eski “Beyaztürk”-Devletçi statik-içe kapanmacı dünya görüşüne karşı çıkarlarken, işi abartarak meseleyi başka bir uç noktaya götürüyorlar ve tek çıkar yolun „genleşmeci“, “Siyah Türk”-Devletçi bir yayılma politikası olduğunu söyleyerek, yeni Osmanlıcı-„emperyal“ bir ülke haline gelmemiz gerektiğini savunuyorlardı!..

Peki bütün bunları Türkiye'yi yönetenler bilmiyorlar mı?..

İdeoloji denilen duygusal-nöronal programlar zihinsel virüslere benzer!.. Öyle ki, bunlar beyine bir kere girince artık ondan sonra insan beyninin işleyişi aynen bir computerin işleyişi gibi olur!! Nasıl, bir computer kendisine yüklenmiş olan -„software“- program ne ise ancak ona göre çalışabiliyorsa, insan beyni de o andan itibaren ideoloji adı verilen programa göre işler hale gelir!..

Siz bir kere, „patinaj yapma“ sorununu, bilgi üreterek çözme yolundan çıkararak, olayı „Kemalist nesiller yerine İslami nesiller yetiştirerek“ ideolojiyle çözme anlayışına havale etmişseniz, bundan sonra artık ağzınızla kuş tutsanız fayda etmez! 21. Yüzyıl kulvarlarında karşınıza çıkan problemleri ancak „atalarınızın stratejik derinliğine sarılarak, onlardan alacağınız kuvvetle“ çözmeye kalkarsınız!..

Dersiniz ki, „1. Dünya Savaşı bizi parçalamak için çıkarılmıştı. Sonra, bize -buradaki biz Osmanlı'dır- ait olan mülk -Osmanlı mülkü- parçalanarak buralarda bir sürü sunni devletçikler kurdurdular. Ama şimdi artık devir değişmiştir; zaman, artık son yüz yılda “açılan parantezi kapatma” zamanıdır. Osmanlı mülkünü tekrar birleştirerek Osmanlı'yı küllerinden yeniden diriltme, İslam'ın koruyucusu sıfatımızı yeniden kazanarak büyük devletler kulvarında yerimizi tekrar alma zamanıdır...

Bütün bunları benim „Siyah Türk jakobenler“ dediğim çevrenin ideologları açıkça yazıp duruyorlar!.. Olay böyle konunca da tabii o zaman ne oluyor; „zaten bize ait olan“ „mülkteki“ her şey, „bizden zorla çekilip alınmış “zenginliklerimiz“ haline dönüşüyor ve bunları tekrar „misak-ı milli“ sınırlarına katmak bizim için “milli” bir görev haline geliyor!.. Ayrıca -en önemlisi de- bu andan itibaren, bütün o eski Osmanlı mülkü ülkelerin „iç işleri“ de bizim iç işimiz olarak yorumlanmaya başlanıyor... Ne sanıyorsunuz, bir Suriye, Libya vb. problemlerinin içine ne oldu, nasıl oldu da öyle daldık gittik!..

Nedir bizim derdimiz?..

Hep altını çizme ihtiyacını hissediyorum, 21.Yüzyıl'da yaşıyoruz artık, uyanalım! „Misak-ı Milli“, „eski Osmanlı mülküne sahip çıkmak“ falan deyip duruyoruz!! Bu türden hayalci -sübjektif idealist- bir politikanın tarihin „derinliklerinden“ gelen gerekçelerini sayıp döküyoruz, nedir bizim derdimiz Allah aşkına?.. İslam ülkeleriyle, Orta Doğu'yla olan ekonomik, ticari ilişkileri geliştirmekse mesele tamam, ama, bu durumda rahat olmamız gerekir. Ortak kültür, aynı dine sahip olmanın verdiği ortak değerler zaten bellidir. Yapılacak iş, son yüz yılda Oryantalizmin ördüğü duvarları aşmak, aradaki yabancılaşmayı ortadan kaldırmaktır...

Açık konuşalım demiştik!. Hiç kimse boşuna heveslenmesin, „yeni bir paylaşım savaşı“ falan medet ummak hikayedir artık, çünkü dünya değişmiştir!..

Bu türden çabaların astarı yüzünden pahalıya oturur, oturuyor da zaten! Türkiye'nin yükselişini „Kapitalizmin Eşitsiz Gelişmesi Kanunu“ kapsamında değerlendirerek, olup bitenleri, bir zamanlar Almanya'nın yükselişi mantığıyla ele almaya çalışmak her şeyi çıkmaza sokar... Bu nedenle, önce şu gerçeğin altını bir kere daha çizelim. Yeni bir „paylaşım savaşı“ peşinde olanlar, etrafında olup bitenleri bu gözle değerlendirenler yanılıyorlar. Ne Arap Baharı, ne Mısır, Suriye olayları, ne de bugünkü İŞİD, ya da PKK sorunu yeni bir paylaşım savaşı boyutuyla ele alınarak açıklanamaz. İşi bu noktaya indirgeyerek açıklamaya kalkmak, bu türden bir paradigma içinde çözüm yolları aramak daha başından meseleyi çıkmaza sokmaktır...

Bu sözler AK Parti'ye!..

Aslında, ilk on yılda AK Parti'yle birlikte Türkiye güzel bir yola girmiş, “yeni Türkiye” hedefine doğru yürümeye başlamıştı. Hatırlayın, o ilk yılları... “Arap Baharı” denilen demokratik kalkışma nasıl ve neden ortaya çıkmıştı sanıyorsunuz? Bütün o “eski Osmanlı mülkü” Arap ülkeleri bizi taklit ediyor, bizim açtığımız yoldan ilerlemeye çalışıyorlardı. Bir “Erdoğan” adı bile kitlelerin elinde özgürlük bayrağı haline gelmişti... Bunları unuttunuz mu, ne oldu size?.. Siz şimdi „beka sorunu“, “ecdadımız” falan diyerek, tarih boyunca hepimize kan kusturan Sultanlar'ın yolundan ilerlemeye çalışıyorsunuz, yazık değil mi (size de bu halka da...) Bu halk, bu insanlar size güvendiler, neden onları hayal kırıklığına uğratma riskine giriyorsunuz... Babacan gibi bir değeri elinizin tersiyle bir yana iterek, “neoliberal değerler” diye küçümsediğiniz o yola çıkış değerlerinizi -o özgürlükçü değerleri- küçümseyerek nereye varacağınızı sanıyorsunuz?..

“Ölü kuşakların geleneği yaşayanların üzerine bir kabus gibi çöküyormuş” gerçekten!.. Bir şeyi, bilinç dışı olarak, yapıyorsunuz, ediyorsunuz, ama iş bütün o yapılanları açıklamaya gelince, alıyorsunuz olayı halâ eski yapının-paradigmanın içine hapsederek orada-onunla açıklamaya çalışıyorsunuz!!.. Gerçekten ilginç bir durum bu...